

سروچاله

تقاضای ایران برای ارتقاء به گروه ۳ به ۷۰ کشور عضو اتحادیه ارسال شد و درنهایت چندی پیش از طرف رئیس اتحادیه اعلام شد که با تصویب قاطع، ایران به گروه ۳ ارتقاء یافت.

این موفقیت بزرگ را که مرهون کار و تلاش جامعه بزرگ ریاضی ایران و کوشش‌های انجمن ریاضی ایران در گذشته و حال می‌باشد، صمیمانه تبریک می‌گوییم و امیدوارم که در توسعه ریاضی کشور و ارائه کارآمدی آن در زمینه‌های مختلف بیش از پیش کوشایشیم. اکنون گروه ۳ اتحادیه شامل کشورهای ایران، استرالیا، بلژیک، مجارستان و جمهوری چک می‌باشد. کشورهای بزرگ، هندوستان، هلند، لهستان، کره‌جنوبی، اسپانیا، سوئیس در گروه ۴، بالاخره، بالاترین گروه یعنی گروه ۵ شامل کشورهای کانادا، چین، فرانسه، آلمان، ایتالیا، راپن، روسيه، انگلستان و امريكا می‌باشد، و بقیه کشورها در گروه ۱ و ۲ هستند.

چنانچه در سروچاله و مقاله‌های پیشین قبلی خبرنامه هم اشاره کردیم، انجمن ریاضی ایران برای توسعه خود یک چشم‌انداز بیست‌ساله طراحی کرده و مصمم است در IMU به گروه ۵ ارتقاء یابد. براساس این چشم‌انداز، ایران ۱۴۰۶ باید به جایگاه اول تولید علم ریاضی ارتقاء یابد و به زمینه‌های مختلف و پیشرفت‌های ریاضی در منطقه دست یابد و بتواند آن را در سایر علوم و فناوری در ایران به خدمت گیرد. درخواست ما از نهادهای دولتی و مدنی این است که انجمن ریاضی ایران را در رسیدن به اهداف بلند‌باری دهنده.

علیرضا مدقاقچی

رئیس انجمن ریاضی ایران

ایران به گروه ۳ در اتحادیه بین‌المللی ریاضی ارتقا یافت

اتحادیه بین‌المللی ریاضی (IMU) نهادی بین‌المللی است که از مجموعه انجمن‌های ریاضی کشورهای عضو تشکیل شده است. شورای اجرایی اتحادیه هر چهار سال یک بار کنگره بین‌المللی ریاضی دانان را برگزار می‌کند. در این کنگره بزرگ‌ترین ریاضی دانان جهان، آخرین مقالات خود را ارائه می‌دهند، و در مراسم افتتاحیه جایزه فیلدز اعطای شود. اتحادیه کشورهای عضو خود را بر حسب میزان فعالیت‌های ریاضی آن‌ها در پنج گروه رتبه‌بندی کرده است. در تاریخ ۹ اوت ۲۰۰۷ طی نامه‌ای به پروفسور لُواش، رئیس اتحادیه، به اجمال وضعیت دانش ریاضی کشور را اعلام کردیم. این اطلاعات شامل موارد زیر بود:

۱ - انجمن ریاضی ایران در ۱۹۷۰ بینانگذاری شد، در ۱۹۷۶ به عضویت اتحادیه درآمد، در ۱۹۹۹ به گروه ۲ ارتقاء یافت، دارای ۲۵۰۰ عضو حقیقی و ۴۵ عضو حقوقی است.

۲ - تعداد مقالات منتشر شده از ریاضی دانان داخل کشور به شرح زیر است: ۱۹۷۲: ۲ مقاله، ۱۹۸۵: ۱۴ مقاله، ۱۹۹۵: ۱۵۶ مقاله، ۲۰۰۰: ۲۷۵ مقاله، ۲۰۰۶: ۵۰۴ مقاله.

۳ - تعداد کنفرانس و کارگاه‌هایی که در دانشگاه‌ها و مؤسسات پژوهشی در ریاضیات تشکیل شده است عبارت است از: ۱۹۷۵: ۱ مورد، ۱۹۸۵: ۲ مورد، ۱۹۹۵: ۶ مورد، ۲۰۰۰: ۱۲ مورد، ۲۰۰۵: ۲۰۰۵ مورد، ۱۵: ۲۰۰۵ مورد.

۴ - تعداد بخش‌ها و گروه‌های ریاضی (بدون احتساب دانشگاه‌های غیردولتی): ۱۹۷۵: ۱۴ مورد، ۱۹۸۵: ۱۷ مورد، ۱۹۹۵: ۲۷ مورد، ۲۰۰۵: ۵۶ مورد.

۵ - تعداد دانشجویان دوره دکتری ریاضی (بدون احتساب دانشگاه‌های غیردولتی): ۱۹۷۵: ۵، ۱۹۸۵: ۵، ۱۹۹۵: ۱۷۹۰ نفر، ۲۰۰۵: ۳۹۰ نفر.

۶ - تعداد اعضای هیأت علمی گروه‌های ریاضی با درجه دکتری (بدون احتساب دانشگاه‌های غیردولتی): ۱۹۹۳: ۱۸۲ مورد، ۱۹۹۷: ۵۲۲ مورد، ۲۰۰۵: ۳۵۳ مورد، ۲۰۰۰: ۲۲۷ مورد.

به علاوه، آمار دانشجویان کارشناسی و کارشناسی ارشد نیز به همراه این جدول ارسال گردید. این جدول و اطلاعات از منابع وزارت علوم، تحقیقات و فناوری دریافت شده است.

دعوت از پروفسور پلیس رئیس اسبق IMU در سال‌های پیش، شرکت پروفسور لُواش در کنفرانسی در پژوهشگاه دانش‌های بنیادی، شرکت ریاضی دانان بنام بنام جهان در کنفرانس‌های ایران، و نیز شرکت ریاضی دانان ایرانی در کنفرانس‌های مختلف جهان و به ویژه در کنگره‌های بین‌المللی اخیر و ارائه مقالات ارزشی منظری از پیشرفت وسیع و سریع دانش ریاضی ایران در پیشگاه جهانیان نشان می‌دهد و حکایت از عزم جدی برای پیشرفت و تولید علم دارد.

مطلوب مندرج در نشریه منعکس‌کننده آراء و عقاید نویسنده‌گان است و لزوماً مورد تأیید انجمن ریاضی ایران نیست.